

Muğlak

– AuBaDe) · 09 Kasım 2020

üzengisi olmayan bir atın sırtında
ne kadar hızlı gidebilirdim ki
ok yandan çıktığında hızını kestirebiseydim
vurulmazdım sırtımdan
yavla'ğın çığırkanlığı nara atarak
üşüşmeden düştüm ben
ağaç kütüğü gibi
evet düştüm o dağın yamacından
küçük sıyrıkları saymasam iyiydim
belli ki yavlak halen gitmemişti
yukardaydı gavlak sesi
yalçın kayalıklardan bir çıkış aradım
ıslak dallardan bir ok hazırladım
çok sürmedi tırmanmam
uzayıp gitmişti yavlaklar
böldü kar yağışı düşüncemi ikiye
tamda zamanıydı tamda
büyükçe bir ateş yaktım yalnızlığıma.

ah atım çıkta gel
gözlerim kar fırtınası
yürüyorum yeryüzünden
beyazlar dökülürken maviden
kavuşmuş tepelere ışığı
beyaz giyinmiş ağaçlar bürünmüş düşlere
bilinmeyen türküsüne
ve nasbini arayanları duyuyorum
muğlak seslerini
uyuyan mağralar içinden
uyanmışları biliyorum
aklın ziyan olduğu yerden
geçiyorum.

Mustafa Yaman

05 kasım 2020